

බුදු සිරිත අනුව යම් අහියෝග ජය ගනීම්

අප සියලු දෙනාගේ ම ජ්විත අහියෝගවලින් පිරි ඇත. මෙලොව උපන් මිනිසාට උපතේ සිට මරණය දක්වා ම විවිධාකාර අහියෝග රසකට මූහුණ දීමට සිදු වේ. සියලු දෙනාට ම අහියෝග පොදු වුව ද මිනිසුන් ඒවාට මූහුණ දෙන ආකාරය විවිධ ය. සාර්ථක ලෙස අහියෝග ජය ගත් මිනිසුන් මානව ඉතිහාසයේ ඉතා විරල වන අතර මුතුන් ග්‍රේෂ්ඨ මිනිසුන් ලෙස ඉතිහාසගත වී ඇත.

අහියෝගවලට සාර්ථක ව මූහුණ දුන් පරමාදරු වරිතය වන්නේ තිලෝගුරු බුදුපියාණන් වහන්සේ ය. පන්සාලිස් වසක් වූ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ජ්විතය අහියෝගවලින් ගහන වුවකි. උන් වහන්සේ තරම් අහියෝගවලට මූහුණ දුන් වෙනත් පුද්ගලයකු නොමැති තරම් ය. සිදුහත් කුමාර අවධියේ එතුමාණන් මූහුණ දුන් අහියෝග මොනාවා ද යි අප 10 ග්‍රේෂ්ඨයේ දී හදාරා ඇත. බුදුරජාණන් වහන්සේ විවිධ අවස්ථාවල දී මූහුණ දුන් අහියෝග පිළිබඳ ව හදාරා ඒ ඇසුරින් ඕනෑම ජ්විතයේ අහියෝග ජය ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය දැනුම හා අධිෂ්ථානය වර්ධනය කර ගැනීමට මෙම පාඩමින් අපට අවස්ථාව සැලැස්නු ඇත.

ලොවිතරා බුද්ධත්වයට පත් වීම ම අතිශය දුෂ්කර අහියෝගයකි. ලොකික පාථිතන ස්වභාවය ඉක්මවා ලෝකෝත්තර තත්ත්වයක් වෙත ලගාවීම තුළින් බුදුරජාණන් වහන්සේ අහියෝග ජය ගැනීමේ පරමාදරුය ලොවට ලබා දුන්හ. උන් වහන්සේ සියලු කෙලෙස් මරුන් පරදවා ලොවිතරා බුද්ධත්වයට පත් වී එම දුෂ්කර වූ අහියෝගය ජය ගත් සේක. එම ජයග්‍රහණය අහඩු, අනපේක්ෂිත සිදුවීමක් නොවේ. ඒ සඳහා උන් වහන්සේට උපකාරී වූයේ දිගු කළක් සසර තමන් ප්‍රගුණ කළ ආධ්‍යාත්මික ගක්තියයි. ඒ බැවි උන් වහන්සේගේ මුවින් නිරායාසයෙන් පිට වූ පළමු උදාන වාක්‍යයෙන් පසක් වේ.

අනේකජාති සංපාදන	-	සන්ධාවිස්සං අනිබුදීසං
ගහකාරකං ගවේසන්තො	-	දුක්ඛ ජාති ප්‍රුනප්පුනා
ගහකාරක දිටියෝසි	-	ප්‍රුන ගේහං තකාහසී
සබ්බාතේ එළාපුකා භග්ගා	-	ගහකටං විසංඛිතං
විසංඛාරගතං විත්තං	-	තණ්හානං බයම්කේගා

මම සසර දුකට මුල්වන පංචස්කන්ධය නමැති ගෙය තනන වඩුවා සොයා සසර නොයෙක් ජාතිවල ඇවිද්දෙමි. එහෙත් දක්නට නොලැබේණි. දැන් මම ඒ වඩුවා දිටිමි. යළි නුම්ට මේ පංචස්කන්ධය නමැති ගෙය සැදීමට හැකියාවක් නොමැත. ගෙයි පරාල බිඳ දුම්වෙමි. කැණීම්බල සූන් කළෙමි. තණ්හාව ක්ෂය කොට රහත් බවට පැමිණියෙමි.

මේ අනුව බුදුරජාණන් වහන්සේට මුහුණ දීමට සිදු වූ ප්‍රධානතම අහියෝගය වූයේ දුක් සහිත වූ පක්ෂ්ලේපාදස්කන්ධය නමැති ගෙය නිර්මාණය කරන අදාශ්‍යමාන වූ බලවේගය හඳුනා ගෙන එය නැති කිරීම ය.

බුද්ධත්වයට පත් වීම සඳහා උන් වහන්සේට දස මාර සේනා පරාජය කිරීමට සිදු විය. තමා ප්‍රගුණ කළ පාරමිතා ධර්මයන්ගේ බල මහිමය ද, පත් පත් කර ගත් උසස් මට්ටමේ මානසික දියුණුව ද නිසා එම දුෂ්කර වූ අවස්ථාවට උන් වහන්සේට නොබිය ව, නොසැලී, අධිෂ්ථානයිලි ව මුහුණ දීමට හැකියාව ලැබුණි. උන් වහන්සේ වසයයට ගැනීමේ අරමුණින් පැමිණි තණ්හා, අරති, රගා යන මාර දුවරුන් අසාර්ථක රංගනයක යෙදී පලා ගියේ උන් වහන්සේගේ දැනැන්ගත සිත මදකුද සසල කිරීමට නොහැකි බව වටහා ගත් නිසා ය. පාසල් සිසුන් වන අපට ද ඉදිරි දියුණුවට අවහිර වන මාර බලවේග විවිධ ස්වරුපයෙන් සූයාක්මක විය හැකි ය. තරුණ මදය, කුසිතින්, කුසිතකම, ද්‍රව්‍යබාර ගතිය, ප්‍රවෘත්ත සිතුවිලි, කාමුක හැඟීම්, රේඛ්‍යාව, පළිගැනීම අදිය අනාගත ජයග්‍රහණ අඩංගු කිරීමට මුල් වන ප්‍රධාන බලවේග වේ. මෙම අහියෝගවලට සාර්ථක ව මුහුණ දීමට නම විමුක්ෂුමයිලි බුද්ධිය, අධිෂ්ථානය, ඉවසීම, ආත්ම සංයමය, නොපසුබසේනා උත්සාහය, උපායයිලි බව අප සතු විය යුතු ය. ඉහළ මට්ටමේ ජයග්‍රහණ ලද සියලු දෙනා තුළ පැවැති දියුණුවේ රහස මෙම උතුම් ගුණාංග ය.

බුද්ධත්වය අවබෝධ කර ගත් තමන් වහන්සේට සෙවණ ලබා දුන් බෝධින් වහන්සේ දෙස සතියක් ඇසි පිය නොහෙලා බලා සිටීමෙන් කෙළෙහිගුණ දුක්වීමේ මහගු අදර්ශය බුදුරජාණන් වහන්සේ ලේඛකයාට පෙන්නුම් කළ සේක. සිත්පිත් නොමැති වෘක්ෂායක් දෙස සතියක් ඇසි පිය නොහෙලා බලා සිටීම අහියෝගයකි. පරිසරය අප රකින අතර අප විසින් ද පරිසරයට කාරුණික වී සමස්ත සත්ත්ව පැවැත්මට කාරුණික විය හැකි බව සිසුන් වශයෙන් වටහාගෙන කටයුතු කිරීමෙන් අනාගත ලේකයේ පාරිසරික අරුවුද අවම කර ගැනීමට අපට ද දායක විය හැකි.

බෝසත්වරයකුගේ පරම අහිලායය පළමු ව තමා ධර්මය අවබෝධ කර ගැනීම ය. දෙවනු ව අවබෝධ කර ගත් දහම ලෝකයාට දේශනා කොට ඔවුන් ද සසර දුකින් මුදා ගැනීම ය. පළමු ව තමා අවබෝධ කර ගත් ධර්මය අන්‍යයන්ට දේශනා කිරීමට සැරපුණ මොහොත් උන් වහන්සේට මූහුණ දීමට සිදු වුයේ බරපතල අහියෝගයකටයි. එනම් කෙලෙස් මලින් පිරැණු පාථග්‍රන මිනිස් සමාජයට මෙම ගැහුරු දහම අවබෝධ කරවීම ය. ධර්මය දේශනා කිරීමට පස්ව මහඟුන් තෝරා ගත් පසු ඒ සඳහා ඉසිපතනයේ මිගදායට වැඩිම කළ අවස්ථාවේ දී ඔවුනු බුදුරජාන් වහන්සේගේ බුද්ධත්වය පිළිගැනීමට මැලි වුහ. පසු ව තමන් වහන්සේ කිසි විටෙක සත්‍යයක් මිස අසත්‍යයක් නොපවසන බවට ප්‍රකාශ කර පස්වග තවුසන්ට ධර්මය දේශනා කරන ලදී. ජීවිත අහියෝග ජය ගැනීමට සත්‍ය වචනයේ බලය සහ විමුෂ්මිකීයි විම අවශ්‍ය බව මෙයින් පැහැදිලි වෙයි.

තනතුරු ප්‍රදානය කිරීමේ දී සමාජයේ බොහෝ විට අපට දක්නට ලැබෙන්නේ විවිධ පෙළුද්ගලික සම්බන්ධතා මත කටයුතු කිරීමයි. සමාජයක යහපැවැත්මට එය අතිශය භානිකර ය. බුදුරජුන් තනතුරු ප්‍රදානය කිරීමේ දී අනුගමනය කළේ ගේතුය, කුලය, නිලය හෝ වෙනත් පුද්ගල සාධක නොව තනතුරුලාභියා සතු ව නිසාගයෙන් පවත්නා කුසලතාවයි. තනතුරු ප්‍රදානය කිරීමේ දී උන් වහන්සේට විවිධ අහියෝගයන්ට මූහුණ දීමට සිදු විය. අන්‍යාගම්ක ලැබිකයින් ලෙස මුළ දී ක්‍රියා කළ කොළඹ, උපතිස්ස දෙදෙනාට ගාසනික පැවිද්ද ලැබීමෙන් පසුව අගස්ව තනතුරු ප්‍රදානය කළේ ඔවුන් දෙදෙනා සතු ව පැවැති සුවිශේෂිතාවන් ද ඒ සඳහා ම පිරු පිළිවෙත් ද සැලකිල්ලට ගෙන ය. ලබා දුන් තනතුරු පිළිබඳ අත්‍යාජ්‍යිත්මන් ව සිටි වන්න හිමි බුදුරජුන්ට විරැද්ධ ව විවිධ වෝද්‍යනා එල්ල කළ ද උන් වහන්සේ ඒ සියල්ලට උපේක්ෂාවෙන් මූහුණ දුන් සේක.

හික්ෂු සමාජය ගොඩනැගුණේ ගිහි සමාජයට ද පරමාදරුයක් ලෙසිනි. එහෙත් ඇතැම් පාලිග්රිහ හික්ෂුන් වහන්සේලාගේ ක්‍රියාකලාප බුදු සසුනේ විර පැවැත්මට බරපතල ගැටුපු ඇති කළේ ය. වැසිකිලි පරිහරණයේ දී බඳුනේ ජලය ස්වල්පයක් ඉතිරි කිරීම මූල්කාට ගෙන ධර්මධර හා විනයධර හික්ෂුන් වහන්සේලා දෙපිරිසක් අතර ඇති වූ කළහකාරී හැසිරීම නිදුසුනකි. සසුනේ පැවැත්මට හික්ෂුන් වහන්සේලාගෙන් ම එල්ල වූ අහියෝගයට බුදුරුදුන් මූහුණ දුන්නේ සිදු කළ වැරදීද ඔවුන්ට ම තේරුම් ගැනීමට අවස්ථාව සලසා දෙමින් තාවකාලික ව ඔවුන්ගෙන් ඇත් විමෙනි. උන් වහන්සේ පාරිලෙස වනයේ වාසය කළේ එම වකවානුවේ ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ හික්ෂුන් වහන්සේලාට ඉදිරිපත් කළ ධර්මයට හා විනයට අදාළ කරුණු වැරදී ලෙස ගහණය කොටගෙන සසුනට අහියෝග එල්ල වෙද්දී උන් වහන්සේ සිය ග්‍රාවකයින්ගේ යහපැවැත්ම වෙනුවෙන් උපේක්ෂා සහගත ව හා උපාය කුසලතාවෙන් රේ මූහුණ දුන් සේක. කිසිදු කරුණක් නිසා හික්ෂු සමාජයේ සමගිසම්පන්න බව බැඳ වැට්මට උන් වහන්සේ ඉඩ නොතැබූ අතර සමග්ගා හෝප මා විවද්‍ය යනුවෙන් විවාද නොකාට සමගි වන ලෙස කළහකාරී හික්ෂුන්ට දේශනා කළහ. සිසුන් ලෙසත් වැඩිහිටියන් ලෙසත් සමාජය තුළ කටයුතු කිරීමේ දී දැඩි මතධාරී ව හා අගතිගාමී ව කළහකාරී ලෙස කටයුතු කිරීමෙන් තමාටන් සමාජයටත් අවැඩක් සිදුවන බව වතහා ගත යුතු ය. එසේ ම එවැනි අහියෝගාත්මක අවස්ථාවල බුද්ධිමත් ව ක්‍රියා කළ යුතු බව අප උගත යුතු වැශයෙන් පාඨමකි. එවන් අවස්ථාවල දී අපක්ෂපාති ව හා සත්‍යය වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමෙන් බොහෝ ගැටුපුවලට විසඳුම් ලබා ගත හැකි ය.

බුදු සිරිතේ විවිධ දුෂ්කර සිදුවීම් අතර වේරජා පුරයේ වස් විසු කාල සීමාව සුවිශේෂී වූවකි. එම කාල සීමාව තුළ විවර, පිණ්ඩාත, සේනාසන, ගිලන්පස යන ප්‍රත්‍යාග්‍රහණ පහසුකම් උන් වහන්සේට නොලැබුණි. ඉතා රඳී, කටුක ආහාර වැළඳීමට උන් වහන්සේට සිදු විය. එහෙත් උන් වහන්සේ ඒ සියලු බාධකවලට උපේක්ෂාවෙන් මූහුණ දුන් සේක. ඉගෙනුම ලබන වකවානුවේ ගිණුයන් වශයෙන් අපට ද ඇතැම් විට නිරාහාර ව සිටීමට සිදු විය හැකි ය. සුව පහසු ඇලුම් පැලදුම් හෝ වාසස්ථාන හෝ අහිමි විය හැකි ය. එහෙත් ඒ කිසිවක් සිය මූලික අරමුණ වන ඉගෙනුමට බාධකයක් කොට නොගැනීමට අප වග බලා ගත යුතු ය. විහාරවලින් සාර්ථක එල නෙලාගත් සිසුන්ගේ ජ්වන තොරතුරු විමසා බැලීමේ දී ඔවුන් විවිධ දුෂ්කරතා රසක් මධ්‍යයේ එම ජයග්‍රහණ අත්තන් කොටගෙන ඇති බව අපට පැහැදිලි වනු ඇත.

බුදුහම මගින් උගන්වන්නේ අල්පේච්, වාම්, සරල දිවිපෙළවතකි. ඇතැම් අවස්ථාවල දී බුදුරජාණන් වහන්සේට සෙනසුනක් වූයේ සුන්දර වන අරණකි. සුව පහසු මන්දිර මෙන් ම වන පියස ද උන් වහන්සේ සම සිතින් ඉවසා වදාලේ පාරිසරික අහියෝග ජය ගැනීමට තිබූ හැකියාව ලෝකයාට පුද්ගලනය කරමිනි. එසේ ම අනේපිබූ සිටුතුමා, විශාලා සිටු දේවිය වැනි දායක දායිකාවේ උන් වහන්සේට කහවණු කොට්ඨ ගණන් වටිනා ආරාම පුරා කළහ. එම ආරාමවල සැපසම්පත් කෙරෙහි උන් වහන්සේ ඇලුම් කළේ නම් බොහෝ පිරිස්වලට බුදුහම අහියෝගයට ලක් කළ හැකි ව තිබුණි. උන් වහන්සේ ඒ සියල්ලෙහි නොබැඳුණු සේක; අලිස් දිවියක් ම ගත කළ සේක.

ඉගෙනුමෙහි නිරත වන අපට නොයෙකුත් බාධක දුක් කම්කටොලුවලට මූහුණ දීමට සිදු වේ. කිසි යම් කාර්යයක ආරම්භය, පවත්වාගෙන යාම හා අවසානය යන කවර අවස්ථාවක වුව ද විවිධ අනියෝග එල්ල විය හැකි ය. මතා අවබෝධයක් හා අධිෂ්ථානයක් ඇති විට ඒවාට සාර්ථක ව මූහුණ දිය හැකි ය. බොදු දරුවකුගේ පොරුෂය සතු සුවිශේෂ ලක්ෂණය තම අනියෝග ජය ගෙන ඉදිරියට යාම ය. අනියෝග හමුවේ බියෙන් පලා ගොස් කුසිත ව කටයුතු කරන්නාගේ මෙලොව ජීවිතය මෙන් ම පරලොව ජීවිතය ද අසාර්ථක වේ. මෙලොව ජීවත් වන ඇතැමකුගේ ජීවිතවල කිසිදු අරමුණක් නොමැත. මූහුණ නිෂ්පාල අයුරින් කාලය ගත කරන අතර මිනිසත් බවේ එල නොලා ගන්නේ නොවති. සිය දක්ෂතා හැදින නිවැරදි ඉලක්ක පිහිටුවාගෙන කටයුතු කරන්නා ජය ගන්නේ විභාග පමණක් නොවේ. ඔහු මෙලොව ජීවිතය ම ජය ගනී; පරලොව ද ජය ගනී. එවැන්නකට ලාභ විය නොහැකි තත්ත්වයක් නොමැත. යම් ක්‍රියාවක් ආරම්භයේ නොසැලී කටයුතු කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. වරෙක උත්සාහය අසාර්ථක වූ පමණින් පසුබට හෝ පසුතැවීලි හෝ නොවිය යුතු ය. පරාජය තුළ ම ජයග්‍රහණයේ මාවත වැට් ඇති බව තරයේ සිහි තබා ගත යුතු ය. එළැඹින බාධක හමුවේ උපාය කුසලතාවෙන් ක්‍රියා කළ යුතු ය. බුදු සිරිතෙන් අප නිසි ප්‍රයෝගන ගත් සැබැඳු බොදු දරුවන් වන්නේ එවිට ය.

සාරාංශය

බොසත් දිවිය මෙන් ම බුදු සිරිත ද අනියෝගවලින් ගහන වුවකි. දිස මාර සේනා පැරදිවීම, මාර දුවරුන්ට මූහුණ දීම, සත් සතිය ගත කිරීම, සෝමිතාරාම හික්ෂුන්ගේ කළහකාරී හැඹිරීම, වේරංජා පුර වස් විසිම, ආරාම පිළිගැනීම යන අවස්ථාවල ද බුදුරුදුන් කටයුතු කළ ආකාරයෙන් අනියෝගවලට මූහුණ දිය යුතු ආකාරය පිළිබඳ ආදර්ශ රසක් අපට උගත හැකි ය. අනියෝග සැමට පොදු වන අතර අප ඒවාට මූහුණ දෙන ආකාරය එකිනෙකාට වෙනස් වේ. සිපුන් වශයෙන් අපට ද මූහුණ දීමට සිදු වන අනියෝග රසකි. ආරම්භයේ දී ම අනියෝග හැදින ගැනීම, දෙරුය සම්පන්න ව ර්ට මූහුණ දීම, නොසැලී කටයුතු කිරීම ඉතා වැදගත් ය.

ක්‍රියාකාරකම

1. බුදු සිරිතේ අහියෝගාත්මක සිදුවීම පෙළගස්වා ඒ ඇසුරින් ඔබ ලබා ගත් ආදර්ශ පෙන්වා දෙන්න.
2. ඔබ ජීවිතයේ මූහුණ දී ඇති අහියෝග පහක් ලැයිස්තු ගත කරන්න.
3. එම අහියෝග හමුවේ ඔබ කටයුතු කළ ආකාරය පැහැදිලි කරන්න.
4. අහියෝගවලට මූහුණ දීමට ඔබ වර්ධනය කර ගත යුතු ගුණාංග පහක් ලියන්න.

පුහුණුවට

අක්කෝධින ජීන් කෝධ。
අසාදු සාධිනා ජීන්
ජීන් කදරය දානේන
සවිච්චින අලිකවාදිනා。

කොර්ඩ කරන්නා කොර්ඩ නොකිරීමෙන් ජය ගත යුතු ය. අයහපත කරන්නා යහපත කිරීමෙන් ජය ගත යුතු ය. මසුරුකම් කරන්නා දන් දීමෙන් ජය ගත යුතු ය. බොරු කියන්නා සත්‍ය වවනයෙන් ජයග්‍රහණය කළ යුතු ය.